

1 —	Князь	Българь,	} 539—581.
2 —	„	Дрого,	
3 —	„	Забереганъ,	
4 —	„	Кубратъ, до 660.	
5 —	„	Аспарухъ, до 780.	
6 —	„	Батой или Батбай, (*) до 789.	
7 —	царь	Тербелъ, до 723.	
8 —	„	Кормесъ,	} до 763.
9 —	„	Телець,	
10 —	„	Слабинъ, до	
11 —	„	Пиганъ или Боянъ, до 770.	
12 —	„	Телерикъ или Церигъ, до 777.	
13 —	„	Карданъ или Горданъ, до 795.	
14 —	„	Крубошъ или Крумъ, до 715 или 720.	
15 —	„	Мургагонъ или Кругогонъ, до 736.	
16 —	„	Владимиръ — Пресіамъ, до 742.	

Колкото за родословіето на българскитѣ владѣтели, никой още не го е разгледалъ Крѣгическы, защото нѣма вѣрны источници; а извѣстіята на Византійскитѣ хронографы, като много краткы, не стигатъ; само Теофилактъ, като българскій Архидиаконъ, се евязвава вѣрнѣ ръководителъ въ този лабиринтъ. «Като сравнимъ неговитѣ показанія съ краткитѣ указанія на Византійцитѣ, казва Савельевъ, ⁽³⁵⁾ ный лесно можемъ разрѣши сичкитѣ недоумѣнія и да направимъ права Генеология и хронологія на българската исторія въ IV вѣкъ.» И той ни представя въ единъ видъ реда на българскитѣ царь въ IX-й вѣкъ, а таблицата ный допълваема съ

(*) Той ще бѣде II-ий съ туй име, споредъ чича ся, голѣмий сынъ Кубратовъ (§ 9).

⁽³⁵⁾ Глед. въ болгар. книжицы бр. 15 отъ год. I. стр. 276. статьята: «Новъ источникъ за българс. исторія отъ IX вѣкъ» подписанъ Н. В. С.